

Magasan repül a Darvas, szépen szól

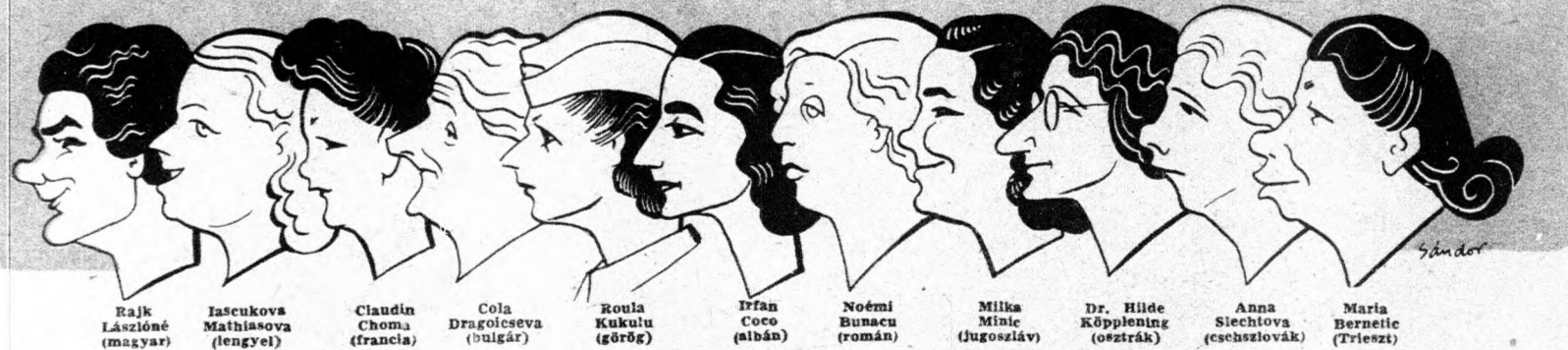
Hangtalan
Heti
Híradó

Éz az USA-Követségéi méni Amerikába akart exportálni, magyar hadiüzemeket. Itt magyar rendőrség viszont azon a véleményen volt, hogy Amerika ebből a cikkből nem szorul behozatalra.

Az egyesült munkáspártok új nevet kapnak. Ez a bácsi sosem fog bejutni a Magyar Dolgozók Pártjába, mert, csak azon dolgozik, hogy bejusson.

Az amerikaiak betiltották a németek lidicei tömegvérengzését bemutató film vetítését. Bizonyára azért, mert konkurrenciát csinál a Jud Süss bácsiról szóló filmnek.

A béke arcvonala

Az MNDSz kongresszusának résztvevői

70
fillér

OLASZ választási egyveleg

— Hahaha! Ez a pofa azt hiszi, hogy a Néprontra szavazott...

Helyszíni tipott az olasz választásokról

Reggel kilenc órák körülünk De Gasperi autójába. A miniszterelnök mosolyogva mutat a táblákkal felváltó hatalmas tömegre: — Maga persze most a látottak alapján azt hiszi, hogy a Népront fog győzni. A látszat azonban csal. — Es ha nem? — kérdezzük. — Akkor majd az én embereim csinálnak, én nem ragaszkodom a látszathoz, — mondja De Gasperi rendíthetetlen nyugalommal.

Az egyik szavazóhelyiség elé érünk. — Látja — mutatja büszkén De Gasperi. — Mi nem fárasztjuk a szavazókat, ez a világ legkényelmesebb szavazása, az emberek előre kitöltött szavazólapot kapnak. Ez a nyugati kényelem. — Es ha valakinek nincs inyére, amit beírtak? — Akkor simcs semmi baj — nyugtat meg De Gasperi. — Akkor beírja az ő elképzelését is és akkor a szavazat érvénytelen.

Az egész ellenőrzőköri tón egyetlen kis műhibát tapasztalt De Gasperi. Az egyik szavazóhelyiségből jeldült arccal jött ki Scelba belügyminiszter. — Eltogytak a hamisított szavazólapok. Ekkor jött ki először sodrából De Gasperi, de aztán mindjárt visszaesett bele. — Hát szabad ilyesminek előfordulni egy tiszta választáson — ordította. Azonnal nyomassanak utána egy milliót.

Olasz munkás: Tiltakozom az új fasizmus ellen. De Gasperi: Kikérem magamnak, ez még a régi!

Ismerőseim között többen vannak olyanok, akik a nagy magyar inflációban (1945 januártól 1946 augusztusig) tövig lefogytak, azután viszont úgy nekilendültek a hizásnak, hogy jelenleg a Dunát lehetne elrekeszteni velük. Hogy miből és hogyan hiztak meg ennyire, annak kinyomozása nem rám tartozik, hanem — legrosszabb esetben — a gazdasági rendőrségre. En csak azt akarom elbeszélni, hogy négy ismerősöm, névszerint Gazi, Ottmár, Zsiga és Marci hogyan tart fogykurát. Mindenkit érhet bal- eset, lehet tanulni az esetükből.

Gazi felesége minden délbén sósvízben főtt spenótot

ad az urának, két szem sóltan vízben főtt krumplival. Délután 3 órára Gazi olyan éhes már, hogy a sezlöntakarót harapdálja, de tegnap óta már ezt sem engedti a felesége, mert olvasta valahol, hogy a gyapjúfonalban zsiradék van. Gazi a reggeli kávéjába cukor helyett szacharint kap s hozzá egy vékony szelet pirított trapista-sajtot, mert a sajtból a pirítás folytán a szénhidrát ellátn, csak a gázszag marad benne. Délelőtt Gazi mitsem ehett, ebédjéről fentebb beszéltem. Vacsorát Gazi hat órákor kap. Egy szelet feketére pirított kenyéret almakompóttal. De az almakompóttól is és az egy szelet pirított kenyérből is annyit ehett, amennyi

FOGYÓKÚRA

nyit akar. Gazi csak operát hallgathat a rádióján, mert az édesbús magyar noták — mivelhogy édesek — hizlalják. Valóságos rejtelly, hogyan hizott mégis Gazi 4 kilót azóta is, hogy fogykurán van. Zsiga 93 kiló volt, amikor a fogykurát elkezdte. Az ő receptje az, hogy déltől másnap reggelig egyáltalán nem eszik. Reggelije két bögre kávé négy vajjas kenyérral és utána 3 tojásból rántotta. Délelőtt egy arasznyi kolbász két fehér buci- val s egy savanyú uborka (nem hizlal), ebéd: valami sűrű leves, félkiló főtt hús

két tányér főzelékkel, 10—15 lekvaros gombóc és fekete kávé (nem hizlal). Déltől másnap reggelig nem eszik és erre nagyon büszke Most 98 kiló. Ottmár 88 kilóval kezdte a fogykurát (alacsony ember). Ottmár patentja: sokat gyalogol. Minden áldott reggel gyalog megy a villamosmegállóig és a villamoson állva utazik. Ha van hely a kocsin, fel alá járkál. Hazamenet a házból liftet nem vesz igénybe (a félemeleten lakik) és este, vacsora után, de lefekvés előtt helybenfutást végez a szoba közepén. Ettől tend-

szert annyira megéheztek, hogy bevág egy pár virslit. Ezt néhány guggolással el- lenőrzölyoza. Jelenleg 96 kiló. Marci fogykurája abból áll, hogy únos-úntalan meg- mérte magát. Minden ut- cai mérlegre feláll. Szeren- cséjére az utcai mérlegek nem egyformák. Marci már tudja, hogy az Oktogon- téri mérleg másfél kilóval töb- bet mutat, mint a Nemzeti- színház melletti. Ezért előbb mindig megmérték az Oktogonon, aztán elmegy a Nemzeti Színházhoz s örül a másfélkilónak, amit ezen az úton megkeres. Azt is megteszi, hogy egyik 'ten- teliabáttban méretkezik a Nemzetinél, másik héten fel- öttöben. Ez is két kiló. Teg-

nap örömmel mesélte, hogy azóta, amióta teliabáttban méretkezett az Oktogonon, 7 kilót fogyott, legalábbis ez derült ki tegnap, hogy kabát nélkül méretkezett a Nemzetinél. Rövidesen abba akarja hagyni a fogykurát, mert attól tart, hogy csont és bőr lesz. Most jut eszembe, hogy ötö- dik ismerősömről, Kristó- ról, aki az egyetlen karakán ember valamennyiünk kö- zött. Kristóf nem ámítja önmagát, következetesen keresztülviszi, amit orvosa előír. Nem csoda, hogy rö- vid négy hét alatt 5 kilót fogyott. Igaz, hogy ő hizókurát tart.

Tabi László.

DARVAS SZILÁRD: NGANGA, A VARAZSLO (Óserdei történet)

Az egyik délafrikai rengetegben történt, hogy egy mindmáig felfedezetlen néptörzs, a pan-pali, megsokálván a korrupt és aljas törzsió teméntelen panamáit, új választásokat írt ki az egész óserdöben.

Hujcili Pocstl, az ellenzék vezére általános népszerűségnek örvendett, a pali-palik tudták róla, hogy önzetlen, okos és puritán ember, mindenképpen alkalmas arra, hogy elvezesse az óserdöt. Mégis igen sokan azt mondták neki mikor választási körútja alkalmával felkereste öket: — Mi nagyon szeretünk téged, de mégse szavazunk rád, mert Mganga, a varázsló megfenyegetett, hogy ez esetben zebraává varázsol bennünket, továbbá nem részesít a száritott tehéntrágya minden betegsé- gen győzedelmeskedő áldá- sában, minélfogva elkárho- zunk.

A pali-pali törzs ugyanis rendkívül babonás volt és félt Mgangától, a varázsló- tól, aki Hamantunkli-isten földi helytartójaként korlátlanul uralkodott a lelkeken és összeszúrta a levét Manapával, a levitézlett törzsfővel. Együtt lop- tak és panamáztak, benne voltak az ösz- szes kókusz- és banán üzletekben és övék volt a fél óserdö.

Hujcili Pocstl felkereste Mgangát és így szölt hozzá: — Mondd, szentéletü ember, mért me- séled te fűnek-fárak, hogy én az ördög- gel cimborálok, kisedeket eszem vacso- rára és aki rám szavaz, az nyomban a pokolba kerül. Mért meséled ezt, mikor tudod, hogy ebből egy szó sem igaz? Mganga az égre emelte szemét.

— Hogyne lenne igaz — mondta —, mikor én vallási dolgokbar, csalhatatlan vagyok.

Hujcili méregbe gurult. — Mi köze ennek a valláshoz? —

kiabálta. — A te dolgod az, hogy a rózsá- szín kecske ürüekéből megállapítsd, lesz-e zivatar, meg hogy áldozatokat mu- tass be Hamatunklinak, amikfék aztán a felét ellopod. Elismerem, hogy ebben csal- hatatlan vagy, mert próbáld meg valaki csalni ott, ahol te közreműködsz, de hogy jön ez a törzsfőválasztáshoz? Vagy talán attól tartasz, ö szentéletü férüü, hogy amennyiben Manapa megbukik, befelleg- zik a lopásnak?

A körülöttük álló segédvarázslók iszo- nyodva hallgatták Hujcili Pocstl szentés- gő szavait, Mganga pedig megátkozta, kiközösítette és kecskévé varázsolta öi, amikből azonban csak az átok és a kiközösítés sike- rült ügyhagyó.

A választások napján Mganga személyesen járta be az óserdöt és mindenütt kihirdette, hogy látomása volt. Hamantunkli megjelent neki és tudomására adta, hogy Hujcili győzelme ese- tén elpusztítja az egész vi- lágot. Ezután az idő borúsra fordult, majd villámlani és mennydörögni kezdett, mire a pali-palik újból egyhan- guilag Manapát választották meg törz- sfőnek. Hujcili megpróbált elmenekülni, de nem sikerült neki, mert nem volt hová, mivel a világ többi része még nem volt felfedezve. Így nem tudni, mi lett vele, valószínű, hogy Mganga személyesen mu- tatta be öi Hamatunklinak, úgyis mint áldozatot.

Mindez a XIII. században történt, amint azt egy Hubertus nevü szerzetes leírásában olvashatjuk, aki hittérítőként csinálta végig a választást és utána hosszú jelentést küldött XVI. Kleofás pápának. A krónikás feljegyzése szerint Öszentsége megcsóválta fejét és kijelen- tette, hogy ilyesmi is csak az óserdöben fordulhat elő.

— Ne csodálja, hogy bevisszük, ha maga pap létére olyan istentlen, hogy a választás napján a vallásról prédikál.

Pillanatfelvétel

beü.) Hát eddig ruhájába! (Felté- is volna. Honnan

UTAS: Franc

TISZTVEISEL

emberek megford- rikába? Olyan s Maga gyanus. Po- rendben vannak, a a földön.) és a ru- tapogatja szakadt elrejtve! Ki tudja Európából! Lássuk

UTAS (jélléke

TISZTVEISELO

is lehet!

UTAS (hebeg

a gazdagság hazija ha mint tányérmo- akarok, sok pénz. TISZTVEISELO

zük, érzelmileg mi- ORVOS (lerán

megapogatja a m- genhe: cibálja.) H- szivében. Mondja,

UTAS (sápadt

szivélyesebb embe- ORVOS: Majd

lakozik a szív leg- belenyúl és turkál

Itt már tényleg va- bennünket nem es- Ez csupa vér! Pir- Maga kommunista!

T

Samu bácsi: E

Egyik ismert benne konstátálta, h- ben egy csomó lap — Mondd csak nek ezek az áthúzá- — Hogy ezeket papa. — Na és miért? — Nehogy meg-

Az art

— Flokikim.

VÁMVIZSGÁLAT

Pillanatfelvétel egy amerikai kikötőből

VAMTISZTVISELŐ: Biztos, hogy nem hozott magával kommunista propagandát? (Kinyitja az utas bőröndjeit kifordítja. Unottan tárkál a földreest holmik között.) Hát úgy látszik itt nincs semmi. De lehet, hogy elrejtette a bőrönd falában. (Felvágja.) Itt sincs. No, nézzük csak tovább. (Végigtapogatja az utas ruháját, kifordítja zsebeit.) Hát eddig semmi eredmény. De hát ha bevarrta a ruhájába! (Feltépi a kabátját.) Nincs. Nincs. Ez rendben is volna. Honnan is jött maga?

UTAS: Franciaországból.

TISZTVISELŐ: Hm, hm, akkor gyanus. Ott mindenféle emberek megfordulnak. És miért jött maga pont Amerikába? Olyan széles a világ, annyi helyre mehetne... Maga gyanus. Pont Amerikába akar bejutni! A papírjai rendben vannak, a holmija is... (Utas végigtapogatja a földön.) és a ruhájával sincs semmi hiba... (Utas végigtapogatja szakadt kabátját.) de ki tudja, mi van a fejében elrejtve! Ki tudja, milyen lázító gondolatokat hozott át Európából! Lássuk csak: minek jött ide?

UTAS (félénken): Dolgozni...

TISZTVISELŐ: Dolgozni? Jó vice! Dolgozni Európában is lehet!

UTAS (hebeg): Szerencsét akarok próbálni. Amerika a gazdagság hazája és én gazdag akarok lenni. Nem oánom, ha mint tányérmosó kezdem, de fel akarok törni, pénzt akarok, sok pénzt, aranyat, aranyat...

TISZTVISELŐ: Ideológiailag megfelel. De hadd nézzük, érzelmileg milyen? Doktor úr, vizsgálja meg a szívét!

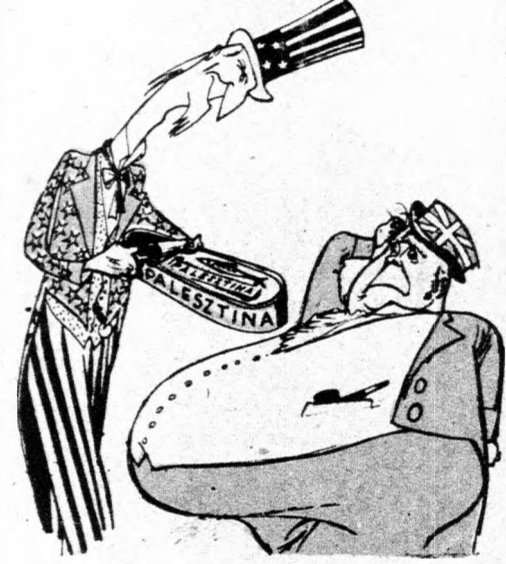
ORVOS (lerángatja róla a kabátot, feltépi ingét és megapogatja a mellét): Gyanús. Nagyon gyanús. (Drótingerbe: cibálja.) Hm. Már látom. Nagy ádag utatlat van a szívében. Mondja, maga utál minket?

UTAS (sápadtan): Ah nem, óh dehog, önk a leg-szívélyesebb emberek a világon.

ORVOS: Majd meglátjuk. Az igazi rokonszenv bent lakozik a szív legmélyén. (Felvágja a mellét, jobbkézével belenyúl és turkál benne.) Igen. Ez már valamivel jobb. Itt már tényleg van némi rokonszenv. De ki írta? Óhó, hemtnket nem csap be, barátom! (Kirántja a szívét.) Ez csupa vér! Piros vér! Piros! Sejtettem, hogy piros! Maga kommunista! Nem jöhet be Amerikába!

József Farkas

Testvériesen

Samu bácsi: Enyem az olaj, magáé a szardínia.

Apja fia

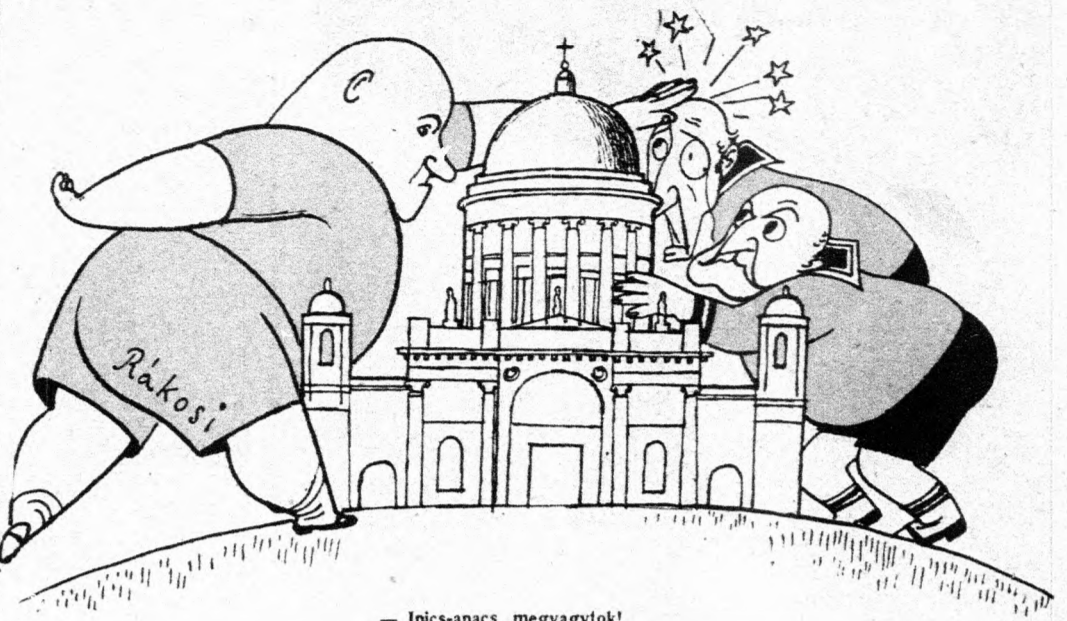
Egyik ismert jobboldali politikusunk megdöbbenve konstataálta, hogy kislíának a történelemkönyvében egy csomó lap át van húzva kék ceruzával.
— Mondd csak — kérdi a kislíát — mit jelentenek ezek az áthúzások?
— Hogy ezeket a részeket már megtanultam, papa.
— Na és miért kell azt megjelölni?
— Nehogy még egyszer megtanuljam...

Az artistaügynekségen

— Flokikám, aztán semmi politika!

Rákosi: „Kiverjük a reakciót az egyház palástja mögül”

— Ipics-apacs megvagytok!

Tapintatosan

Két neves kabarészínészünk beszélget a közelgő nyári szezonról:
— Tegnap este beszéltem a direktorommal — mondja az egyik. — Remek meglepetést tartogat a közönség részére...
— Na, mi az?
— Téged nem szerződött!

MÉG MOZGOLÓDNAK!

Két pesti „üzletember” beszélget:
— Mit gondolsz, kapnék én engedélyt lapkiadó-vállalatra?
— Nem valószínű. De hogy jut ilyesmire eszedbe?
— Két vagon papírt ajánlanak külföldről... gondolom, drágábban lehetne továbbadni, ha nyomtatnánk rá valamit...

A hét legmármorosabb vice

Az ismert költő, akiről köztudomású, hogy feleségével együtt komoly kedvelője a folyékony élvezeteknek barackpálinkától felfelé, a minap feleségével kirándult a budai hegyekre. Mikor kitértek a hegyek közé, a költő megkérdezte a feleségétől:
— Mi jót hoztál?
— Másfél liter szilvóriumot és két szelet vajaskenyérrel. — felelte a felesége.
A költő meghökkenve kapta fel a fejét:
— Mi az ördögnek az a sok vajaskenyér?

A nyomozó

KARSO

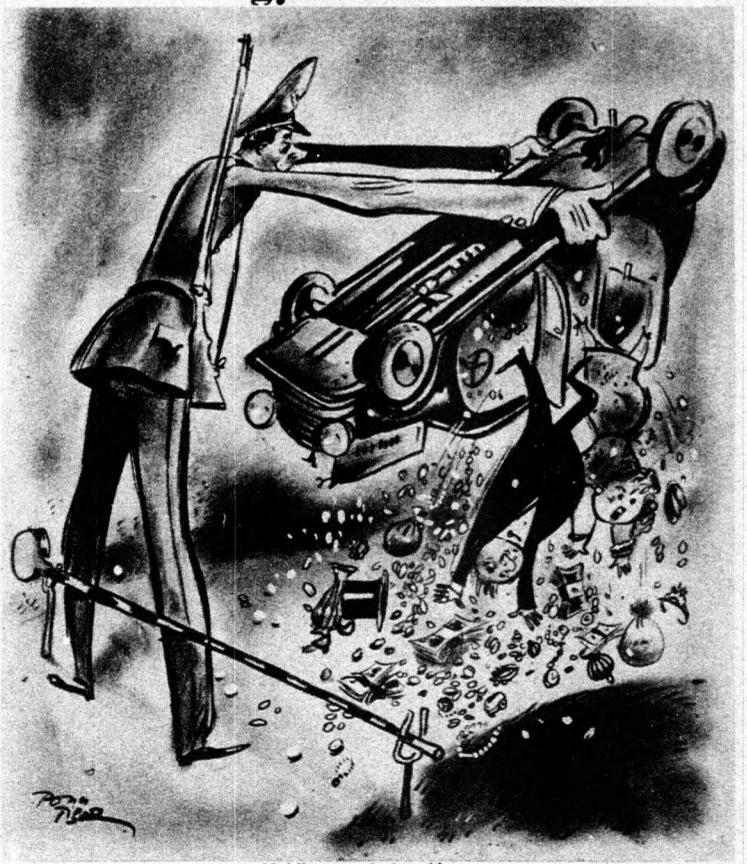
A 7 legihább vice

— Veszek száz mázsa szenet.
— Milyen kályhája van?
— Egyáltalán nincs kályhám.
— Talán üzeme van?
— Az sincs.
— Hát akkor?
— Olvastam az újságban, hogy hitelbe lehet kapni.

„Csak az magyar, aki magyar, Ki nem magyar, sosem magyar!”
Magyar embernek magyar hetilapja a **Magyar Vasárnap**
Magyarok magyarázzák magyaroknak, hogy hogyan magyar ma a magyar, mi a magyar, miért magyar, mivel magyar, hova magyar, merről magyar, meddig magyar ma a magyar, hogyha magyar a magyar. Magyarán: minden magyar ember vegye meg a Magyar Vasárnapot!
Zulukafferek ne olvassák!

Hegyeshalomnál

Hatékony vámkezelés.

Amerikai szabadsajtó

— Kezdhették, uraim. Mít írjak?
— Irja meg, hogy keleten nincs sajtószabadság.

Lenin születésének 78. évfordulóján

— Lenin elvtárs, a világ dolgozói köszönik, hogy megszületett!

Sokoldalú nagytökécsék

(Lőtsős Vilmos, a Ferro-technika vezérigazgatója huszonegy kapitálisával magyar haditőkét adott el egy idegen államnak.)

Lőtsős: Mondtam én tábornok úr, hogy nem kell bennünket félteni, ha elis veszik a gyárunkat, az eredeti szakmánk ugyanis a hazaárulás volt.

Elővigyázatos szakács

Halló! A sültnek szaga van. Tegyenek minden asztalra egy csokor ibolyát.

Könyv • Folyóirat • Hanglez • Rádiókészületek
az **IBUSZ** kultúrszalonjában
Váci-u. 22. Tel: 165-612 Ugyanott: folyóiratköleszés

Minden nő tudja mi a jó:
Cukrécia
melltartó

Ja igaz!

Netek itzari ez még más igari Kancula!

Nájlón

(Ez a beszélgetés két elegáns és abszolút szöke úr-asszony között folyik, egy belvárosi eszpresszóban. Az egyiket úgy hívják, hogy Mya, a másikat úgy hívják, hogy Lya.)

Mya: Hány óra van, édesem?
Lya (megnézi a karóráját): Félegy.
Mya (az óra szíjjára mutat): Kék nájlón?
Lya: Igen. Tegnap kaptam Ricsitől. Nagyon praktikus.
Mya: És mi az előnye, drágám?
Lya: Hogy kék. Tudnillik az a régi, csontszínű nájlón már egészen elközönségedett. Azt lehet mondani, hogy minden jobb nő hordja. Ez a kék exkluzív.
Mya: De ez is el fog terjedni.
Lya: Akkor kapok Ricsitől egy zöldet.
Mya: Szerintem a szín mindegy, szívem, csak az a fontos, hogy nájlón legyen. Mert ez a nájlón már téglakolosszális találmány. Tudod, hogy Amerikában már téglát is gyártanak nájlónból?
Lya: Ne mondd! Hiába, Amerika az Amerika! Es mi a nájlontégla előnye?
Mya: Egészen áttetsző. Azt mondja Ricsi, hogy a nájlontéglával épült házakban nem kell nappal villanyt égetni, mert a falak átengedik a világosságot. Ugy, hogy a ablakokat nem is kell csinálni az épületekre!
Lya: Kolosszális! Ha elgondolja az ember, hogy nájlónk a házakon még mindig ablakok vannak!
Mya (megvetően): Orosz mintára természetesen... Es hogy jut levegő a nájlónházakba?
Lya: Csöveken át szivattyúzzák be.
Mya: Persze nájlónházaknak csak az az előnye van, hogy a melegtől könnyen kigyullad.
Lya: Természetesen. A nájlontéglát locsolni kell egy hátrányuk van, hogy a melegtől könnyen kigyullad.
Mya: Oriásit! Hiába, Amerika az csak Amerika!
Lya: Nézz végig rajtam, édesem... Nájlónbugyi van rajtam, nájlónharisnya van rajtam, nájlónbugyi van rajtam, az óraszijam nájlón, a pudertartóm nájlón, a retikülöm nájlón, a cigarettatárcám nájlón... De tudod, hogy mi az igazi szenzáció? Evelyn grófnő kapott Amerikából egy nájlónceruzát!
Mya: Szenzáció!
Lya: Gyönyörű szép darab, hallatlanul elegáns, de még nem tökéletes.
Mya: Mi a hibája?
Lya: Nem lehet írni vele.
Mya: Akkor én még érdekesebbet mondok neked.
Mya: Van már a legújabbja nájlónóra-szíjából.
Lya: Es milyen az?
Mya: Sötétbarna, mint a borjúbőr. A fogása, a súlya tart, ugyanannyiba kerül, ugyanúgy néz ki.
Lya: Nagyon érdekes. Es mi az előnye?
Mya: Az, hogy nájlónból van.
Lya: (Megiszik még egy szimpla feketét és hazamennék.)

Mai Pillangóhisasszony

Csocsoszán: Mennyivel jobb volt, amikor hiába vártam azt az amerikai tisztet.

Netek
ittan
még mesé
ari kácula!

Korunk embere:
Aki tud a sorok
közt olvasni...

A vendéglőben ettem éppen az ebédemet, amikor mellémlepett egy ismeretlen középkorú, elegánsan öltözött úr, bemutatkozott és engedélyt kért, hogy leülhessen mellém. Az engedélyt megadtam, mire helyetfoglalt, előhúzott a zsebéből egy ellenzéki újságot, olvasni kezdte, néha diadalmasan felkacagott, kétszer azt mondta: „azanyád” és végülis megjegyezte:

— Mert kérem a sorok közt olvasni kell tudni...! Továbbkanalaztam a levelemet, amit ő láthatóan helyeslő válasznak tekintett és bátorságot merített belőle.

— Mert teszem fel — mondotta és közelebbhúzódtam — éppen olvasom ezt az államosításról szóló lelkes cikket, hogy aszongya: „Az államosítás kitűnően sikerült, eredménye mindenütt a termelés lázas fokozódása és a munkafegyelem megszilárdulása volt!” Talál ön ebben valami különösét?

Nem találtam benne semmi különösét.
— Pedig — suttogta asztaltársam — ezek az ellenzéki lapok a sorok közt, burkolt formában alaposan odamondogatnak...! Csak olvasni kell tudni a sorok közt! Itt van mindjárt ez, hogy „Az államosítás ki-

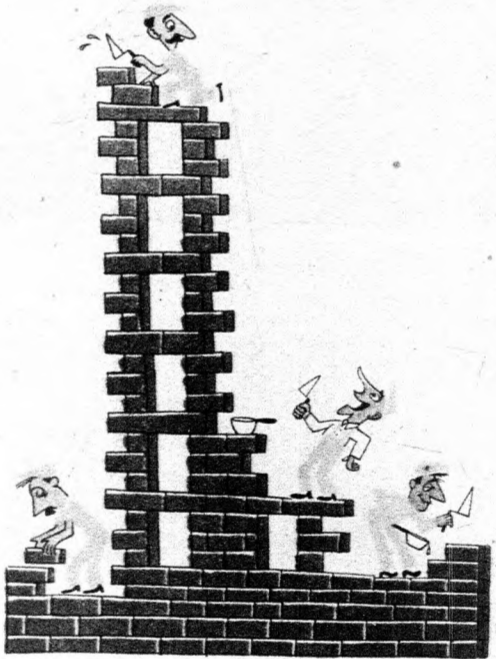
tűnően sikerült...” Lehetetlen fel nem fedezni benn a maró gúnyt, csak ig kell hangsúlyozni, hogy „Na mondhatom, az államosítás aztán kitűnően sikerült...” Haha. Ugye meglepő? De menjünk tovább!... eredménye mindenütt a termelés lázas fokozódása...” Szinte üvölti ez a pár sor, hogy lázas kérem az a fokozódó termelés, lázas beteg az kérem, nagyon beteg, meg fog halni, mert államosították a gyárakat...! Csak a sorok közt kell olvasni tudni...! Azt aztán pedig, hogy „... a munkafegyelem megszilárdulása volt!” egyenesen csodálom, hogy ki merék nyomtatni! Mert kérdem én, mi az a „megszilárdulás”? Megmerevedett, kemény lett kérem az a munkafegyelem, elvesztette rugalmasságát, kiszikkadt, hasznavehetetlenné vált, el kell dobni...! Es még hozzá oda is írják a mondat végére, hogy „... volt!”, vagyis az államosításnak ezek a látszólagos eredményei is csak voltak, pár napig, de már nincsenek meg...!

Elgondolkozva nézett a levegőbe.

— Bátorhangú ez a lap, igazán vakmerő...

Kishont Ferenc

Munkaverseny

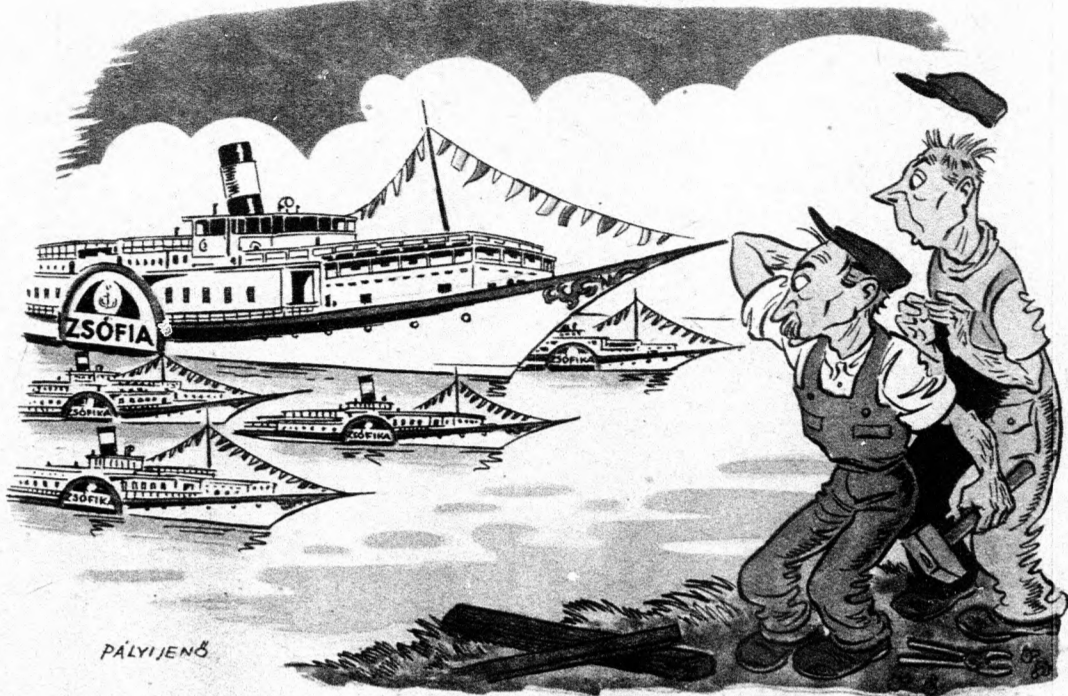

— Halló szaktárs, csak kételemes lesz a ház!

Pesti orgonaművészek

Dunai idill

PÁLYIENŐ

— Szent ég, mi történt az öreg Zsófiával?
— Ugyilátszik, őt is elkapta a munkaverseny láza.

A hazugság oknyomozó története

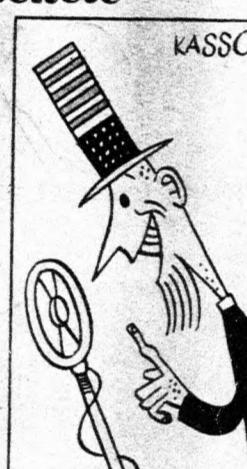
Münchhausen.

Háry János.

Göbbels.

Amerika hangja.

Az ujságárosok standján

pár nappal ezelőtt feltűnt a következő, őszinte szövegezésű, elgondolkoztató, kis plakátka:

Ön a főszereplője
Zsolt Béla
„HALÁL BUDAPESTEN”
c. folytatásos
regényének

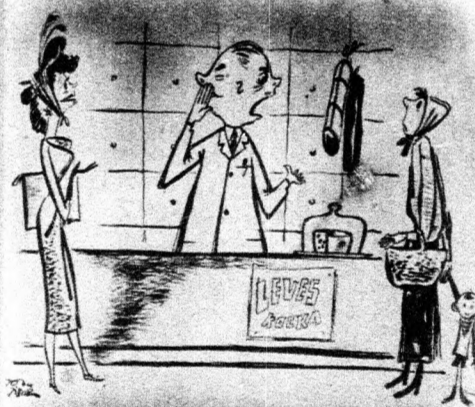
A plakátka természetesen új iskolát nyitott a magyar kultúrelőéletben, követői akadnak és érteléseink szerint máris a következő kis hirdetéseknek vannak sajtó alatt:

Ön a szálamraméltó hőse
Gyagya Imre
„GYOMORRÁKJA
MENTHETETLEN”
c. regényének

meg aztán

Kizárólag Önre vonatkozik
Vukics Ede,
„KÉT NAP VAN HATRA
NYOMORULT
ÉLETEBŐL...!”
c. kulcsregénye

Eltűnt a vaj

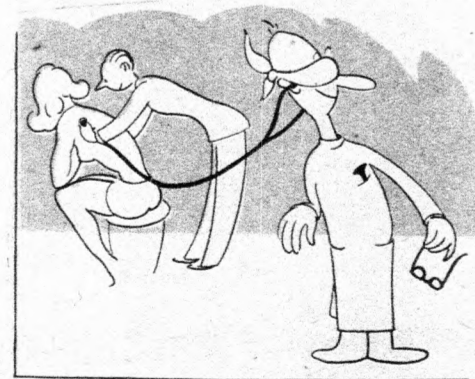

— Tessék egy kicsit — Vaj nincs! —
várn.

Egy pesti asszony levele vidéki barátjához

Kedves Hilda, már többször kérdezted tőlem levélelem, mi az oka annak, hogy uram, akivel 78 éve élek házasságot, még ma is oly gyengéden simogatja a fülemet, mint házasságunk első napjaiban. Nos, tud meg kedves barátom, hogy ennek egyedüli oka a spirál védjegyű „Juvenál” fülpor, amely egyszerű bőséges használat után a fület bárszonyosan érdessé s a használatra bármikor alkalmassá teszi, ezenkívül pedig a kagylót tisztán tartja. Oh! mily sok álmatlan éjszakát okozott kedves férjem elhidegülése, míg egy napon szót nem fogadtam orvosom intelmének s be nem szereztem a spirál védjegyű „Juvenál” fülport családi csomagolásban 16 forintért. És másnap már kedves férjem a régi szeretettel simogatta a fülemet s — mint ő maga mondotta — úgy érezte, mintha a földi mennyország szállott volna fel hozzá. Ettől kezdve asztalomról sohasem hiányzott a spirál védjegyű „Juvenál” fülpor, mely hatásossá teszi a lehelletet, megkönnyíti az anyagcserét s elsimítja azokat az apró-cseprő sűrűségeket, amelyek oly gyakoriak manapság a világpolitikában. Nos, kedves barátom, ez a boldogságom titka, vagyis a spirál védjegyű „Juvenál” fülpor, amely mint posztkaró is ajánlható. (x)

A féltékeny férj megvizsgálja a feleségét

Hogyan lesz a szociáldemokrata jelvényből dollár

Az organizátor

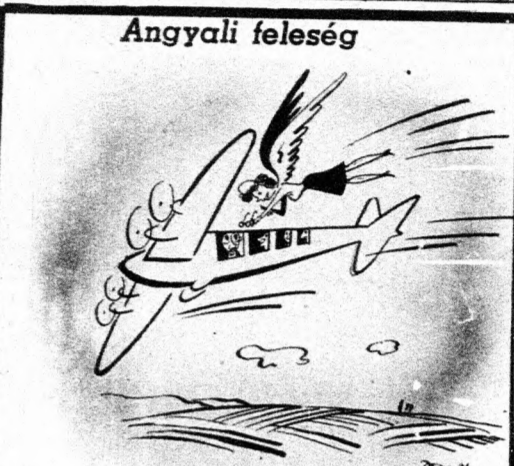

A legizgatóbb kérdés

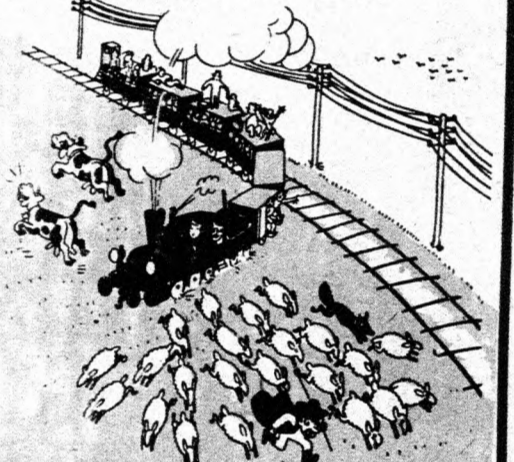
Hogyan lehetne leereszteni?

Angyali feleség

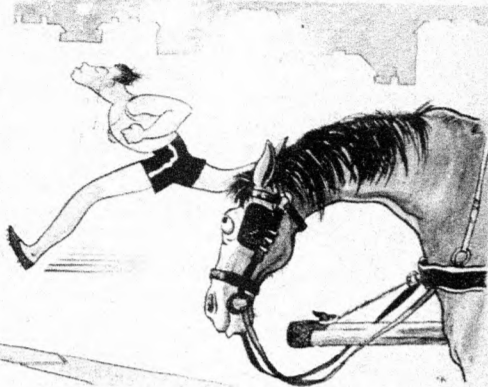
Fiaeskm, otthon felejtetted a szemüveget.

Mozdonyvezetőtanonc

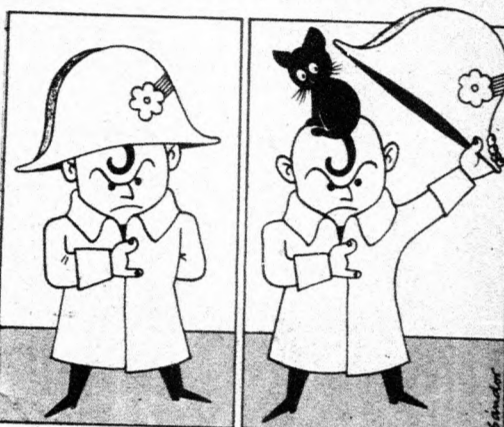
Az öreg mozdonyvezető a fiatalhoz: Kezdetnek egész jó, de azért inkább csak a síneken menjünk...

Lógondolat

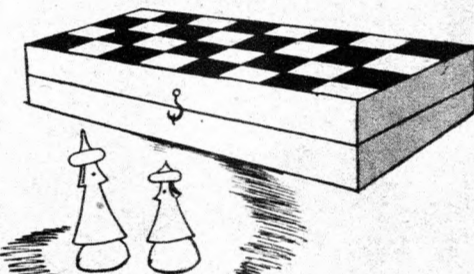

Istenkém, hogy lehet így futni, mikor nem is ütök az embert!

Kopasz színész ötletes Napoleon-maszkja

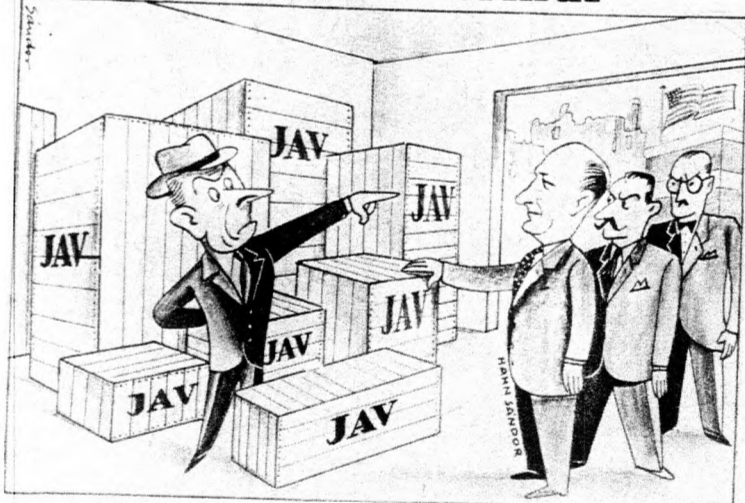

Sakkpolitika

Mi az, kolléga úr, magát is kizárták?

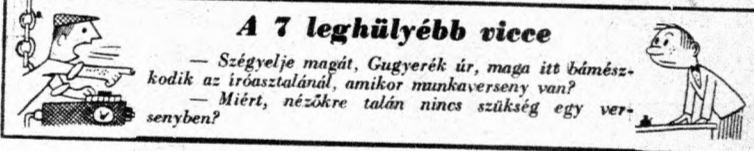
Ötletes amerikai

A magyar javakat hazaszállító bizottságot kiutasítottam az amerikai zónából, mert Hegyeshalmon a magyarok inzultáltak két amerikai katonát.
Dehiszen erről kiderült, hogy egy szó sem igaz belőle.
Maguk csak menjenek nyugodtan haza, majd találunk valami más okot.

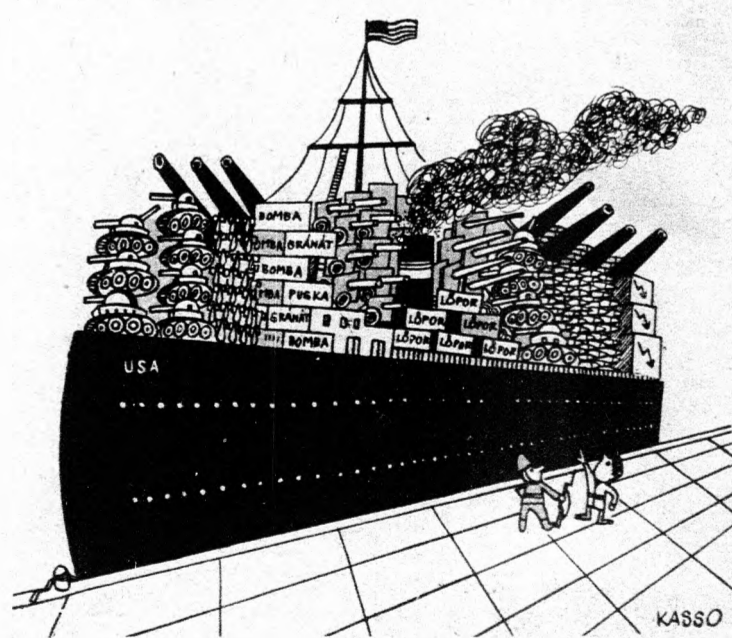

A 7 leghülyébb vicce

Szégyelje magát, Gugyerék úr, maga itt bámészkodik az íróasztalánál, amikor munkaverseny van?
Miért, nézőkre talán nincs szükség egy versenyben?

Hajószámra küldik az amerikaiak az ágyut a görög fasisztáknak

Mi ez Tommy?
Elelmiszer a görög monarchistáknak.
Dehiszen ezek ágyuk!
De azok a görögök olyan éhesek, hogy még a vasat is megeszik.

Itt a pálya,

Az ope

Az operett a legjobb a legjobb operett demokratikusak, Most dem Mi a teendő? zálni kell a jó retteket. Napn Fenti alapv összejátzásából meg színházi v újabb szakemb operettdemokrat bármilyen régi hetek alati de nápdaljátékká anélkül, hogy meséjéből, jelk bárgyúságából csipetnyit is elv A demokratiz meglepően egys Mindenekelőtt szereplői közt r tás ajánlatos. Az marilla tagjait zeti vezetőkké a koronaörből

Nagy Imr Ujgazdál Nagy Imr Ujgazdál

Pélc

arról, hogy meddig gólok Palesztinában ahol jól ér Gugyerákéknál v voli rokonuk és olya vasvilával se lehet reggeltől estig célt hazamehetne már, de se mozgatja. Végre emberei magát és k elmennie, mert telje házból, egy falat élel Na jó — mondj a rokon. — Holnap Az óvatos Gugyer bekopogtat a rokonh vonatot. — Kelj fel, Bende — Kukorékozt már — Még van egy k fejét Bendegúz. — A

Új sapkájuk van

Már megint egy győzi ezt pénzzel?

Itt a pálya, itt a tér!

Az operettdemokratizátoré a jövő

Az operett a legjobb üzlet. Az öreg operettek a legjobb operettek. De nem demokratikusak, mert öregek. Most demokrácia van. Mi a teendő? Demokratizálni kell a jó öreg operetteket. Napnál világosabb. Fenti alapvető tények összejátszásából született meg színházi világunk legújabb szakembertípusa: az operettdemokratizátor, aki bármilyen régi operettel hetek alatti demokratikus nápdaljátékká alakít át, anélkül, hogy az operett meséjéből, jellegéből és bányúságából akár egy csipetnyit is elvenne.

A demokratizáló eljárás meglepően egyszerű. Mindenekelőtt az operett szereplői közt némi átállítást ajánlatos. Az udvari kamarilla tagjait szakszervezeti vezetőkké kell átirni, a koronaörből forintbiztos

lehet, a nagyhercegből vállalatvezető és a délcég húszérezredek helyett igen beválnak a nyalka házbizalmiak.

Természetesen a szöveg változatlan maradhat, csupán a régi neveket kell a szövegekben kiradirozni és helyejtük az új, demokratikus foglalkozási ágakat beírni, de ez is elég nagy munkát jelent, különösen a radirozás.

Az igazán lelkiismeretes operettdemokratizátor azonban aktuális, demokratikus mondanivalóival is teletűzdelheti az ősz operettet.

Mondjuk van egy ilyen jelenet, demokratizálás előtt:

Szultán: Jer s ölelj meg tüzesen Zulejkám!

Bajadér: Lábaid elé omlok, oh nagyúr! Szűm és szám tiéd, vérem pezseg...

Szultán: Mámor éjszakája jövel, ah! Előre a 3 éves tervért!

Az ilyen ügyesen elrejtett demokratikus mondanivaló, azután nem téveszti el hatását a tömegre és nem egyszer megálatkodott reakciók meggyőzött demokrátaiként jöttek ki a színházból vagy fordítva.

Akik kedvet éreznek hozzá, próbáljanak otthon egy régi operettet demokratizálni. A gyakorlott operettdemokratizátorokat ma nagyon keresik és olvasóink között is bizonyára akadnak olyanok, akiknek jól jönne havi párszáz ezer forintos mellékereset.

Ja igaz!

Ugyanez demokratizálás után:

Szultán: Jer s ölelj meg tüzesen Zulejkám!

Bajadér: Lábaid elé omlok, oh nagyúr! Eljének a népi kollégiumok! Szűm és szám tiéd, vérem pezseg...

Szultán: Mámor éjszakája jövel, ah! Előre a 3 éves tervért!

Az ilyen ügyesen elrejtett demokratikus mondanivaló, azután nem téveszti el hatását a tömegre és nem egyszer megálatkodott reakciók meggyőzött demokrátaiként jöttek ki a színházból vagy fordítva.

Akik kedvet éreznek hozzá, próbáljanak otthon egy régi operettet demokratizálni. A gyakorlott operettdemokratizátorokat ma nagyon keresik és olvasóink között is bizonyára akadnak olyanok, akiknek jól jönne havi párszáz ezer forintos mellékereset.

Szülők napja

A kapuvári gyűlésen

Nagy Imre: Nem engedünk a parasztok földjéhez nyulni.
Ujgárdák: Tudjuk mi azt úgyis.
Nagy Imre: Honnan tudják?
Ujgárdák: Mert a Reakczy Jóska az ellenkezőjét állítja...

GADOR BÉLA:

Modern Nő

Modern Nőt a Nagykörúton pillantottam meg. Nem volt rajta semmi különös. Hóna alatt aktatáskát cipelt, laposarkú cipőt hordott és nagyon nagyokat lépett. Ennyi volt az egész. Könnyedén ügetve, nyomába szegődtem, mert bevalom, már régen szerettem volna megismerkedni vele. Azt hallottam róla, hogy szerelmi ügyekben meglehetősen szabadon gondolkozik, vagyis, hogy az ilyen dolgokból nem csinál különösebb fakszít.

Egy könyvkereskedő kirakata előtt odaléptem melé.

— Ne vegye rossznéven, hogy megszóltam. Nem ténem, ha nem tudnám, hogy ön Modern Nő, akit nem kötnék holmi társadalmi konvenciók... Engedje, hogy megmondjam a nevemet...

Modern Nő felém fordult és tetőtől talpig végigmért.

— Fiatalember, — szolt nyájasan — én meg tudom magát érteni. Maga a szexszuális nyomor áldozata, amely az utcára üzi a maga fajta fiatalembereket, hogy ott keressen társakat. Ezen egyelőre sajnos nem tudunk segíteni. Egyébként pedig menjen a fenébe, mert rendőrt hívok.

— De hát — könyörögtem — miért oly kegyetlen hozzám, mért nem akarja megosztani velem szexszuális nyomoromat?

— Mert a méh nem darázs, — mondta tisztán és szabatosan, majd sarkon fordult és faképnél hagyott.

Néhány nap múlva egy társaságban véletlenül találkoztam vele. Egy barátomat mutatott be neki.

— Ez Modern Nő — súgta a fülembé. — A szabadszerelmű hűve, érdemei foglalkozni vele... Rámkacsintott, oldalbőkötött és egyedül hagyott velem.

Hosszas elbeszélgetünk komoly dolgokról. Mo-

dern Nőt főleg mezőgazdasági problémák érdekelték. Azt mondta, hogy éppen most olvas egy könyvet: „A vetőmagvak társadalmi szerepe a statisztika tükrében” címmel. Olyan izgalmas, hogy nem lehet letenni, majd kölcsönadja nekem.

Ezután rendszeresen találkoztunk és megbeszéljük az égetőbb mezőgazdasági problémákat. Egy ízben moziban is voltunk, bár Modern Nő utálta a giccses szerelmi históriákat és amikor a vásznon csokolózottak, tüntetően elfordította a fejét. A sötétben megpróbáltam a kezét megfogni, de hevesen tiltakozott.

— En a szabadszerelmű hűve vagyok — mondta — nem szeretem az ilyen kispolgári vacakolásokat. Vagy-vagy!

Másnap megkértem, hogy jöjjön fel a lakásomra.

szabb csokolózás után, Modern Nő így szolt hozzám.

— Nézd, Gyula, ez így nem mehet tovább. En is érzem, hogy megérett a dolog. De van nekem egy pokolban mulatságos ötletem. Csináljunk egy heccet. Menjünk el az előjáróságra, abba a hivatalba, most hirtelen nem is jut eszembe a neve, és írjuk be a nevünket abba a könyvbe. Végéredményben semmi sem változik, ha mi beírjuk a nevünket az ő könyvébe. Képzeld, hogy fogunk mulatni az ismerőseink, ha megtudják, hogy mi a szabadszerelmű éharcosai... hahahaha, ez remek lesz. Egyébként pedig, természetesen, mindegyikünk megtartja teljes egyéni szabadságát.

Rövid idő múlva megcsináltuk a heccet a VII. kerületi anyakönyvvezetőségben. Utána a templomban is megcsináltuk, hogy nagyobb legyen a zrí. Aztán összeköltöztünk, mert az anyagilag előnyösebbnek mutatkozott.

Háromhavi mókás együttélés után, egy este így szoltam Modern Nőhöz:

— Kérlek, találkozzon van egy régi barátommal, ma éjjel nem alszom itthon.

Először elszápadt, aztán elvörösödött, majd ismét elszápadt.

— Micsoda? — hörögte vérbenforgó szemekkel. — Te nyomorult csirkefogó, ezt érdemeltél tőled? Hűségese feleséged vagyok, feláldoztam neked az életemet, a fiataliságomat...

Sirvafakadt. Megpróbáltam vele okosan beszélni.

— Drága szívem. Megégyeztünk abban, hogy mindenki megőrizi a szabadságát. Mennyivel van neked

mert a nagybátyámtól egy új típusú ekekapát kaptam ajándékba és azt szeretném neki megmutatni. Szó nélkül feljött hozzám és hosszasan elbeszélgettünk a szabadszerelmű, amelynek hívei vagyunk. Amikor szájon csókoltam, úgy pofozvágott, hogy szikrát szórt a szemem.

— Ostoba fajankó — mondta. — Hát nem érzed, hogy még nem érett meg a dolog?

Két hét múlva arra kért, hogy ismerkedjem meg a szüleiével. Derék kispolgárok a szülei, ragaszkodnak az ilyen ostoba konvenciókhoz. Hát hadd legyen nekik egy jó napjuk.

Megismerkedtem a szüleiével. Jól megvacsoráztattak és megkérdezték, mennyi a jövedelmem. A mamának segítettem pamutot gombolyítani és a papával beszélgettem a boszniai okkupációról. Amikor az öregek lefeküdtek, egy félórát csokolózunk, vigyázva, hogy a cuppogás ne zavarja az alvó szülőket.

Két hét múlva, egy hosz-

szabcsokolózás után, Modern Nő így szolt hozzám.

— Nézd, Gyula, ez így nem mehet tovább. En is érzem, hogy megérett a dolog. De van nekem egy pokolban mulatságos ötletem. Csináljunk egy heccet. Menjünk el az előjáróságra, abba a hivatalba, most hirtelen nem is jut eszembe a neve, és írjuk be a nevünket abba a könyvbe. Végéredményben semmi sem változik, ha mi beírjuk a nevünket az ő könyvébe. Képzeld, hogy fogunk mulatni az ismerőseink, ha megtudják, hogy mi a szabadszerelmű éharcosai... hahahaha, ez remek lesz. Egyébként pedig, természetesen, mindegyikünk megtartja teljes egyéni szabadságát.

Rövid idő múlva megcsináltuk a heccet a VII. kerületi anyakönyvvezetőségben. Utána a templomban is megcsináltuk, hogy nagyobb legyen a zrí. Aztán összeköltöztünk, mert az anyagilag előnyösebbnek mutatkozott.

Háromhavi mókás együttélés után, egy este így szoltam Modern Nőhöz:

— Kérlek, találkozzon van egy régi barátommal, ma éjjel nem alszom itthon.

Először elszápadt, aztán elvörösödött, majd ismét elszápadt.

— Micsoda? — hörögte vérbenforgó szemekkel. — Te nyomorult csirkefogó, ezt érdemeltél tőled? Hűségese feleséged vagyok, feláldoztam neked az életemet, a fiataliságomat...

Sirvafakadt. Megpróbáltam vele okosan beszélni.

— Drága szívem. Megégyeztünk abban, hogy mindenki megőrizi a szabadságát. Mennyivel van neked

több jogod hozzám, mint valaki másnak?

— Megmondom — szolt átszellemült arccal. — Mert örök hűséget esküdtem nekem Isten és ember előtt!

Magasztosan felegyenesedett, vállára két hóféhér galamb szállott alá s feje fölött megjelent a glória.

Példázat

arról, hogy meddig maradnak még angolok Palesztinában és a többi helyeken, ahol jól érzik magukat.

Gugyeráknál vendégeskedik egy üvöli rokonuk és olyan jól érzi magát, hogy vasvillával se lehet elzavarni. Gugyeráék reggeltől estig célozgatnak arra, hogy hazamehetne már, de a rokon a füle botját se mozgatja. Végre is Gugyerák megembereli magát és közli vele, hogy muszáj elmennie, mert teljesen kibabáta őket a házból, egy falat élelmük sincs már.

— Na jó — mondja némi tépelődés után. — Holnap reggel elutazom.

Az óvatos Gugyerák már reggel hatkor bekopogtat a rokonhoz, nehogy elkésse a vonatot.

— Kelj fel, Bendegúz — szól be neki. — Kukorékolt már a kakas.

— Még van egy kakas? — kapja fel a fejét Bendegúz. — Akkor maradok.

Új sapkájuk van a rendőrmőknek

— Már megint egy új sapka, fiam? Ki győzi ezt pénzzel?

Hiba imádkoznak a Vatikánban a lelkiüdvéért...

Tiso nem tud kiszállni.

Példázat

arról, hogy a fasiszta Görögország a nagy amerikai segítséggel se megy semmire a szabad Görögország ellen

Bleck Vince horgászfelszerelést vásárol. Egy hét múlva dühösen visszahozza.

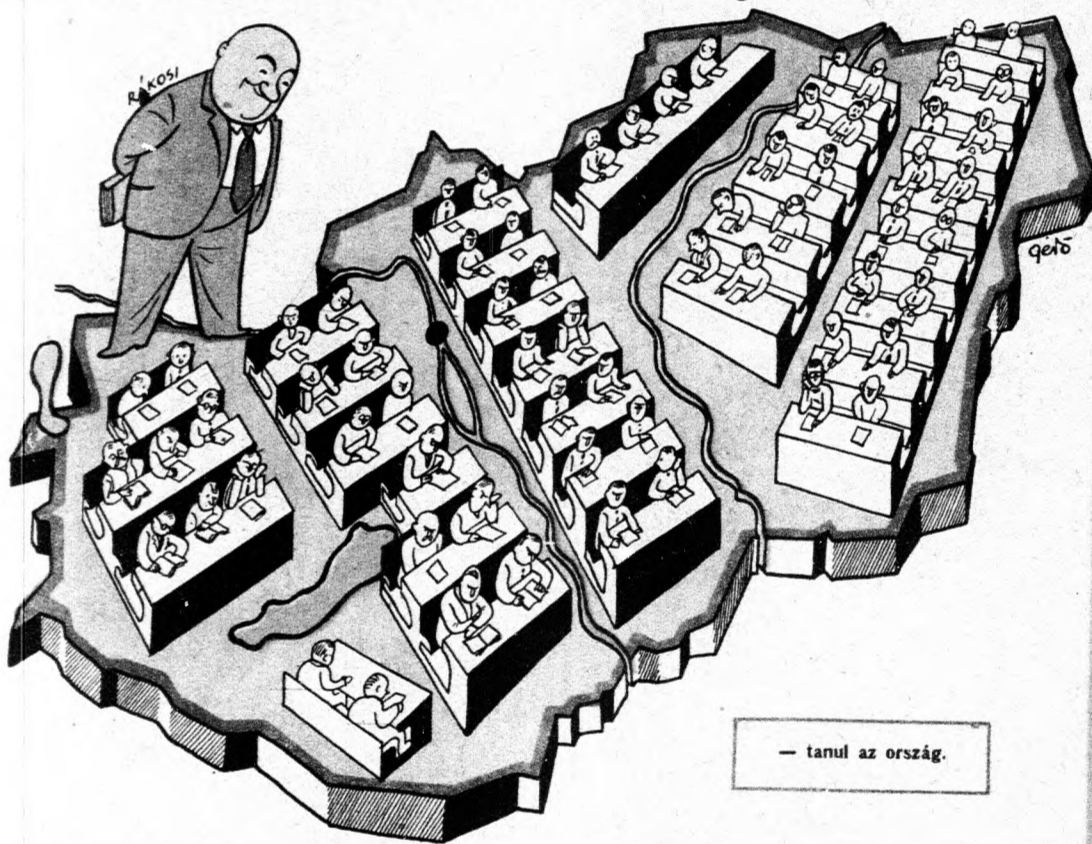
— Egy hét alatt egyetlen halat se tudtam ezzel fogni. — mondja a kereskedőnek. — Rossz ez a horgászfelszerelés.

— A horgászfelszerelés jó — csattan fel a kereskedő. — Talán a halak voltak rosszak.

A nyugati egyesülés

Elméletesen képzett kommunistákra van szükség — mondotta Rákosi

Rejtély a Vásárcsarnokban

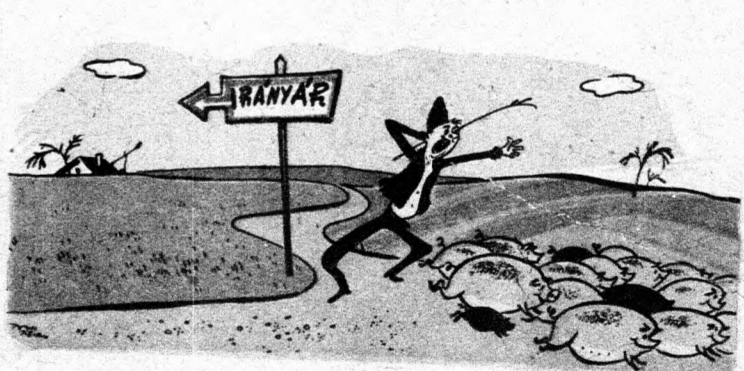
A töklilke

Jávilági hangok

Egy külföldön turnézó magyar hegedűművésznek memrégiben holtírárt költötték a léves hírről, azonnal felhívta egy pesti barátját: — Halló öregem, olvas-tad halálom híret? — A felhívott barátjának összeverődtek a fogai. — Olvastam — nyögte. — Honnan beszélsz?

Itt a sertésrendelet

— Mit búszulsz Pista? — Kifújta a szél a kezemet és arra gondolok, ha ehelyett az orromat fújta volna ki, most nem kellene szipogni.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó: ELEK LÁSZLÓ
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127-750 és 128-031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139-150 és 138-382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-környörgőgépen.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.